DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 10-ej do 3-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . Mk. 180
miesięcznie . . . . Mk. 60

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 24 Mk.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 15.

Nr. 27. | **Lublin, dnia 29-go października 1921 roku.** | **Rok I.**

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Przeniesieni: w Urzędzie Mieszkaniowym— Marja Ferencewicówna—maszynistka do Wydziału Opieki Społecznej na takież samo stanowisko od dnia 1 listopada r. b.

Mianowani: w Urzędzie Mieszkaniowym—Anna Skrzetuska—na stanowisko maszynistki od dnia 1 listopada r. b. z uposażeniem w/g XI a st. sł. (Kat. A.).

Powrócili z urlopu: w Kancelarji Rady Miejskiej — sekretarz Jan Pignan i w Wydziale Opieki Społecznej—pom. buchaltera Wanda Zawistowska—oboje we właściwym czasie.

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie 18 października — uchwalono):

1. Do podpisania weksli dla Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej na sumę 24.000.000 mk., na organizację zakupu ziemiopłodów dla miasta, w myśl uchwał Magistratu z dn. 21 stycznia i 7 września r. b. i Rady Miejskiej z dn. 3 lutego i 10 marca r. b., upoważnić Prezydenta Miasta Szczepańskiego i Wice-Prezydenta Dylewskiego.

(Posiedzenie 19 października — uchwalono):

1. Na wniosek w przedmiocie podniesienia ceny miejsc w teatrze miejskim, polecić wydziałowi gospodarczemu zawiadomić dyrektora teatru, że zdaniem Magistratu podwyższenie cen do 50%, projektowane przez Dyrekcję teatru, nie zgadza się z intencjami Magistratu popularyzowania sztuki teatralnej, postawionem na odpowiednim poziomie artystycznym. Mając jednak na uwadze małą dochodowość teatru, Magistrat zgodził się już na dopuszczenie przedstawień operetkowych, jako dochodowych i gotów jest nie sprzeciwiać się podwyższeniu cen na przedstawienia operetkowe. Co zaś do sztuki poważnej, Magistrat uważa ze zwiększenie dochodowości tych przedstawień może być osiągnięte przez większe popularyzowanie przez Dyrekcję teatru artystycznie wystawionych sztuk o charakterze poważnym

(Posiedzenie 21 października — uchwalono):

1. Polecić Wydziałowi Gospodarczemu dokonać przeszacowania wartości nieruchomości drukarni na dzień 1 stycznia 1920 r., w drodze ekspertyzy, dokonanej przez biegłych i wstawić te pozycję szacunkową do bilansu. Sprawę zatwierdzenia bilansu odroczono do czasu dokonania przeszacowania.

2. Bilans taboru asenizacyjnego za rok 1920 przyjąć do wiadomości. Niedobór pokryć z wpływów taboru do grudnia 1922 roku.

3. Prośbie pełnomocnika T-wa Akc. B-ci Nobel, adwokata Stefana Głuchowskiego, co do wypłaty 33300 rb. czyli 71928 mk. za naftę, zarekwirowaną przez władze okupacyjne niemieckie i następnie oddaną miastu na potrzeby ludności, odmówić. Z sumy 33360 r. 84 k., która wpłynęła do Kasy Miejskiej i zapisana jest do depozytów — 33300 rb. przelać na dobro Min. Skarbu w myśl rozp. tegoż Misterstwa z dnia 11/III 1909 r. (Monitor Nr. 64 z r. 1919) resztę zaś w sumie 60 r. 84 k przelać na dobro wydziału zaopatrywania, który przejął aktywa i pasywa b. wydziału żywnościowego.

4. Wypłacić z funduszów miejskich Józefie Ludwikowskiej, wdowie po Janie Ludwikowskim, jednorazową zapomogę w kwocie 180000 mk.

5. Udzielić Polskiemu Bankowi Krajowemu dodatkowej gwarancji dla krótkoterminowej pożyczki na zakup węgla w sumie 3.000000 mk. dla dozorcy Sądowego wodociągów Lubelskich w formie otwartego kredytu.

Rozporządzenia rządowe.

Ustawa Emerytalna funkcjonarjuszów państwowych

z dnia 28 lipca 1921 r.

(Dokończenie).

Art. 48. Wdowy i sieroty po innych funkcjonarjuszach i emerytach Państwa Polskiego, zmarłych przed wejściem w życie ustawy niniejszej, otrzymuje pensję wdowią, względnie sierocą według norm art. 22 i następnych niniejszej ustawy od uposażenia emerytalnego, które należałoby się zmarłemu, gdyby zmarł po wejściu w życie ustawy niniejszej (art. 43).

Art. 49. Na czas pobierania przez funkcjonarjuszów państwowych w służbie czynnej dodatku drożyźnianego, przyznaje się dodatek drożyźnianego, również emerytom, tudzież wdowom i sierotom po funkcjonarjuszach państwowych i emerytach.

Dodatek drożyźniany wymierza się:

a) emerytom według norm art. 14 ustęp 1 od każdoczesnego przypadającego na dany stopień służby dodatku drożyźnianego jak dla funkcjonarjuszy państwowych w służbie czynnej, nie wyższy jednak od stawki dla małej rodziny.

b) wdowom w wysokości pięćdziesięciu procent (50%) dodatku drożyźnianego, przypadającego na emeryturę zmarłego męża;

c) sierotom w wysokości 1/2 względnie 1/4 lub 1/6 (art. 24 i 25) dodatku drożyźnianego, przypadającego matce.

Emerytom, wdowom i sierotom, wymienionym w art. 43 i 46 wymierza się dodatek drożyźniany w wysokości siedemdziesiąt pięć procent (75%) powyższego normalnego dodatku drożyźnianego.

Mnożnik dodatku drożyźnianego oblicza się wedle rzeczywistego stałego miejsca zamieszkania, nie może jednak przewyższać średniej arytmetycznej między najniższą a najwyższą klasą dodatku drożyźnianego.

Art. 50. Postanowienia art. 19, 20, 21, 33, 34, 35 i 41 niniejszej ustawy mają analogiczne zastosowanie do emerytów, względnie do wdów i sierot po urzędnikach i emerytach byłych państw zaborczych.

Art. 51. Wdowom i sierotom po emerytach byłych państw zaborczych należy sie pośmiertne w wysokości

trzymiesięcznej emerytury zmarłego. Dalsze postanowienia art. 38 ustawy stosuje się w tym wypadku analogiczne.

Art. 52. Postanowienia art. 40 nie mają zastosowania do tych uposażeń emerytalnych tudzież pensji wdowich i sierocych, które uległy zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu lub administracyjnemu przed wejściem w życie ustawy niniejszej.

Art. 53. Emeryt (wdowa sierota), który w sposób podstępny, przez wprowadzenie władzy w błąd, uzyskał emeryturę, pensję wdowią, zaopatrzenie sieroce, zasiłek, dodatek drożyźniany i pośmiertne lub wymiar ich wyższy od przyznanego postanowieniami niniejszej ustawy, traci, orzeczeniem Ministra Skarbu prawo do emerytury, pensji, zaopatrzenia, zasiłku, dodatku drożyźnianego lub pośmiertnego.

Postanowienie to w niczem nie umniejsza odpowiedzialności karnej, przewidzianej właściwemi ustawami.

Art. 54. Do czasu wydania w porozumieniu z władzą kościelną osobnej ustawy emerytalnej dla duchowieństwa, nie objętego art. 2 niniejszej ustawy, rząd będzie wypłacał tym członkom stanu duchownego, którzy według dotychczasowych ustaw są emerytami— albo którzy przejdą w stan emerytalny wskutek niezdolności do pracy, następujące uposażenie emerytalne:

Biskupom tak, jak urzędnikom emerytom IV kategorji, kanonikom katedralnym, profesorom i przełożonym seminarjów duchownych — VI kategorji, członkom kurji biskupiej i proboszczom —VIII kategorji, expozytom i wikarym —IX kategorji z zastosowaniem postanowień artykułów 3 12, 18, 19, 20, 21, 41, 42, 43, 45, 49, 55, 56 niniejszej ustawy.

Art. 55. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 56. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 października 1921 roku.

Z chwilą wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc dotychczas obowiązujące ustawy i przepisy, wydane w przedmiotach unormowanych tą ustawą.

Rada Ministrów może jednak w drodze rozporządzenia odroczyć termin wejścia niniejszej ustawy w życie na niektórych obszarach Rzeczypospolitej, nie dalej jednak niż na trzy miesiące od terminu, wskazanego w ustępie pierwszym tego artykułu.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
Witos

Minister Skarbu:
w z. *Weinfeld*

Część nieurzędowa.

Otwarcie „Osady dziecięcej" w Lublinie.

W miesiącu lipcu 1920 roku pod grozą nawały bolszewickiej całe społeczeństwo na wezwanie P. Wojewody, S. Moskalewskiego, zorganizowało się do walki z najazdem.. Ofiarność osobista i finansowa ujawniła się w żywiołowym odruchu całego społeczeństwa. Tysiące żywicieli poszło złożyć ofiarę swej krwi w obronie Ojczyzny, pozostawiając w domu rodziny swe często bez żadnych środków do życia. Wojewódzki Komitet Obrony Narodowej pod przewodnictwem P. Wojewody, S. Moskalewskiego, zajął się pozostałemi w krytycznych warunkach rodzinami obrońców Kraju i w tym celu powołał do pracy specjalną Sekcję Pomocy Żołnierzowi, której zorganizowanie i kierownictwo powierzył Wielebnemu Ojcu Jackowi Woronieckiemu. Powyższa Sekcja wespół z Komisją Opieki Społecznej zorganizowała pomoc żywnościową, odzieżową i pieniężną dla rodzin żołnierzy.

Po odparciu wroga, z chwilą, gdy nastąpiła likwidacja W. K. O. N., powstałe z ofiar sumy zostały podzielone pomiędzy Instytucje Publiczne, o cha-

rakterze wychowawczym. Wtedy to Sekcja Pomocy Żołnierzowi wpłaciła Wydziałowi Opieki Społecznej przy Magistracie m. Lublina sumę marek 1586292.94, przeznaczając ją na przebudowę baraków po Schronisku Reemigrantów na trwałą i widomą pamiątkę zwycięskiego odruchu całego Narodu Polskiego przeciw grożącej niewoli bolszewickiej.—

Otrzymane Mk. 1.586.292.94 były zapoczątkowaniem wydatków, włożonych na przebudowę „baraków".—

Przebudowa trwała od miesiąca października 1920 roku do dnia 1 września 1921 r. i kosztowała Mk. 3. 293.726.62.—

Plany przebudowy opracowane były przez inżyniera Smoluchowskiego i wykonane pod osobistym kierewnictwem p. I. Kubeckiego, Ławnika Magistratu m. Lublina, mającego w swym resorcie Wydział Opieki Społecznej —

Do tych to budynków przeniesione zostały dzieci—sieroty w liczbie 123 z dawnych zakładów miejskich, w większej swej części,—ofiary wojny.—

Zakład pozostaje pod kierownictwem wychowawczym p. El. Tymanówny i opieką lekarską p. Dr. M. Jankowskiej.—Cały kompleks budynków dzieci nazwały „Osada Dziecięca", ta też nazwa została zaaprobowana przez Wydział Opieki Społecznej. Dzieci t. j. dziewczęta i chłopcy przyjmowani są od lat 3 do 14; te, które są w wieku przedszkolnym przebywają w ochronce, znajdującej się w „Osadzie dziecięcej", starsze chodzą do szkół powszechnych i średnich. Szkoła powszechna jest również zorganizowana na miejscu.— Ład i porządek w domu dzieci utrzymują same, kolejno wykonywując rozmaite czynności gospodarcze.—

Dodatnim *czynnikiem wychowczym są wprowadzone sądy koleżeńskie*, które przyczyniają się bardzo do wyrabiania charakteru i prawości wśród dzieci, a także ułatwiają pracę wychowawcom.—

Dnia 8 października 1921 roku o godz. 5-ej po południu nastąpiła uroczystość otwarcia tego zakładu.—

Uroczystość zaszczycili swą obecnością między innymi: Jego Ekscelencja Ks. Biskup Lubelski, p. Wojewoda Lubelski, S. Moskalewski, przedstawiciel Misji francuskiej, pułkownik Couturier, p. C. Szczepański, Prezydent m. Lublina, przedstawiciele Amer. Czerw. Krzyża, i cały szereg przedstawicieli Administracji, Wojskowości i Inteligencji.—

Dzieci powitały zebranych odpowiedniemi pieśniami,—J. E. Ks. Biskup przemówił do dzieci słowami, trafiającemi do głębi serduszek dziecięcych, następnie dokonał poświęcenia budynków osady. — Podczas poświęcenia dzieci odmawiały pacierze i odśpiewały pieśni nabożne. — P. Prezydent po okolicznościowem przemówieniu podziękował tym wszystkim, którzy przyczynili się do stworzenia „Osady Dziecięcej", w pierwszym rzędzie Ojcu Jackowi Woronieckiemu i p. Ławnikowi Kubeckiemu.—P. Kubecki w paru słowach skreślił historję powstania „Osady Dziecięcej", O. J. Woroniecki w gorących słowach podkreślił dotychczasowy dobry kierunek wychowawczy i wzywał społeczeństwo do poparcia wysiłków Wydziału Opieki Społecznej. Na tem została zakończona uroczystość poświęcenia, poczem zebrani dla upamiętnienia tej chwili położyli swe podpisy w księdze, zawierającej historję powstania zakładu.—

Przedruk z miesięcznika „Samorząd Miejski".

Dr. RUDOLF SIKORSKI.

Samorząd miejski w Polsce

i jego najbliższe zadania i cele.

Popularnie nazywają w małych miastach naczelnika burmistrzem a urząd gminny Magistratem.

W średnich miastach, do których odnosi się ustawa z r. 1889 dla 30 miast, urząd gminny zowie się Magistratem. Magistrat składa się ze zwierzchności gminnej i z urzędu miejskiego, zwanego także Magistratem, do którego wchodzi potrzebna liczba zawodowych urzędników miejskich.

Magistrat składa się z burmistrza, jego zastępcy i 3 asesorów. Burmistrz, jego zastępca i jeden asesor otrzymują stałe wynagrodzenie z funduszów miejskich. Minimum tego wynagrodzenia oznacza Wydział Krajowy dla każdego miasta po wysłuchaniu Rady miejskiej. Wynagrodzenia tego zrzec się nie wolno.

Magistrat jego organem doradczym i wykonawczym burmistrza. Magistrat wykonywa ustawy i rozporządzenia we własnym zakresie działania, przygotowywa wnioski do uchwał Rady miejskiej, zarządza majątkiem, dochodami, wydatkami i zakładami gminy, prowadzi rachunkowość i kasowość.

W sprawach powyższych obraduje Magistrat kolegjalnie.

Burmistrz reprezentuje gminę na zewnątrz, przewodniczy na posiedzeniach Rady Miejskiej i Magistratu, wykonywa ich uchwały i zarządzenia, kieruje urzędem miejskim, wykonywa policję miejscową, wydaje potrzebne zarządzenia w nagłych wypadkach za następnem usprawiedliwieniem wobec Rady miejskiej, wykonywa nadzór i władzę dyscyplinarną nad urzędnikami i służbą miejską, przedstawia ich do nominacji i oddalenia oraz wykonywa wszelkie sprawy poruczonego zakresu działania. Na posiedzeniach Magistratu rozstrzyga burmistrz w razie równości głosów.

W Krakowie gminę miejską reprezentuje Rada miejska względnie prezydent miasta. Magistrat składa się z prezydenta, 3 wiceprezydentów, oznaczonych według hierarchicznego porządku mianem pierwszego, drugiego i trzeciego wice-prezydenta*), dalej z dyrektora Magistratu, z radców magistratu oraz z innych urzędników. Prezydent może być wybrany z grona radnych lub też z poza Rady miejskiej, wiceprezydenci tylko z grona radnych.

Prezydent miasta zarządza sprawami gminy, kieruje czynnościami Rady miejskiej i Magistratu, przewodniczy ich obradom, wykonywa uchwały Rady i nadzoruje zakłady gminne. Prezydent układa preliminarz budżetu i przekłada go Radzie miejskiej. Prezydent reprezentuje gminę na zewnąrz i jest przełożonym wszystkich urzędów i zakładów miejskich. Gminie odpowiada on za czynności własne i urzędników miejskich, a władzom państwowym za czynności w sprawach poruczonych.

Prezydent decyduje samodzielnie w sprawach poruczonego zakresu działania gminy oraz w sprawach własnego zakresu działania niezastrzeżonego Radzie miejskiej, sekcjom lub Magistatowi. Do prezydenta należy kierownictwo policją lokalną.

Prezydent mianuje urzędników 2 najniższych rang, przyjmuje i oddala wszystkie sługi i osoby, pobierające dziennie wynagrodzenie i wykonywa władzę dyscyplinarną nad personelem miejskim z wyjątkiem spraw przekazanych komisji dyscyplinarnej. Prezydent udziela urzędnikom i sługom miejskim zaliczek, nie przenoszących trzymiesięcznej płacy i udziela urlopu urzędnikom i sługom do 3-ch miesięcy. Prawo asygnowania pieniędzy z kasy służy prezydentowi miasta w granicach budżetu oraz czynienia wydatków budżetem nie przewidzianych, nie przekraczających kwoty 1000 koron w jednym dziale budżetu.

Prezydent rozdziela wreszcie czynności pomiędzy wiceprezydentów wedle swego uznania i sam oznacza, o ile tego Rada miejska nie czyni, jakie sprawy mają być na posiedzeniach Magistratu kolegjalnie załatwiane.

Prezydent uchwałami Magistratu nie jest skrępowany. Prezydenta zastępuje z kolei pierwszy, tego drugi a tego znów trzeci wiceprezydent miasta, przyczem na zastępcę prezydenta przechodzą jego prawa i obowiązki (przypisek na str. 152).

Magistrat Krakowa jako urząd miejski jest pod przewodnictwem prezydenta władzą polityczną I instancji.

We Lwowie Magistrat jako zwierzchność gminna składa się z prezydenta, pierwszego, drugiego, trzeciego wiceprezydenta oraz delegatów, wszystkich wybieranych tylko z grona radnych,

---

*) Ustawą z dn. 14 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 59, poz. 371) Statut m. Krakowa został zmieniony w ten sposób, że zamiast 3-ch, Rada Miejska wybiera 4-ch wiceprezydenrów, bez oznaczenia hierarhicznego porządku pomiędzy niemi. (Przyp. Red).

tudzież z dyrektora i radców Magistratu oraz urzędników pomocniczych.

Rada miejska jest zwierzchnią władzą miasta, *a prezydent jest w sprawach gminy organem zarządzającym i wykonawczym*.

Stanowisko, prawa i obowiązki prezydenta we Lwowie są podobne jak w Krakowie, jednak z temi ograniczeniami, że większy niż w Krakowie nacisk położony jest na kolegjalną działalność Magistratu, który jednak pod przewodnictwem prezydenta lub jego zastępcy żadnych ważnych uchwał powziąć nie może. Prawo orzekania kar za przekroczenia ustaw musi Magistrat załatwiać kolegjalnie, tylko w nagłych wypadkach może prezydent orzec karę, lecz tylko pienieżna, a jeśli tego wymaga wykonanie przepisu tymczasowego policji miejscowej, niedopuszczającego zwłoki, może prezydent zagrażać karą pienieżną do 10 złr. lub 48 godzin aresztu.

O ile instrukcja wydana przez Radę miasta dla Magistratu nie wymaga dla pewnych przedmiotów obrad kolegjalnych, decyduje co do nich prezydent samodzielnie, tak jak i w poruczonym zakresie działania. Jeśli ten zakres w pewnych przedmiotach przekazany jest gminie, stosuje się prezydent do uchwał Rady Miejskiej.

Magistrat Lwowa jest również władzą polityczną I instancji, t. j. zastępuje na obręb miasta starostwo.

W Galicji po za Lwowem i Krakowem żadne miasto nie miało więcej stanowiska miasta wydzielonego z powiatu, czyli nie należało do miast posiadających własny statut.

Delegaci we Lwowie, rodzaj asesorów w średnich miastach (ławników w Kongresówce), mają prawo brać udział kolejno w obradach Magistratu z głosem stanowczym, referować przydzielone im przez prezydenta sprawy i pomagać prezydentowi w nadzorowaniu i załatwieniu spraw według otrzymanej od Rady miejskiej instrukcji i szczególnych poleceń prezydenta.

W Wiedniu—przedstawicielką gminy jest Rada gminna (Gemeinderat) złożona z 165 radnych, wybieranych na lat 6. Zakres działania Rady gminnej obejmuje zadania zasadnicze i kierownicze dla całego miasta.

Inne czynności uchwałodawcze we własnym zakresie działania załatwia w zastępstwie Rady gminnej Rada miejska (głowny wydział Rady gminnej złożony z 27 radnych, łącznie z bur- i 3 wiceburmistrzami miasta) .Rada miejska (Stadtrat) mianuje wszystkich urzędników i innych funkcjonarjuszy gminy na wniosek Magistratu, oraz oddala ich lub przenosi w stan spoczynku, tudzież przyznaje pensje wdowie i sieroce, *nie będąc w sprawach nominacji krępowana wnioskami Magistratu*.

Pewne sprawy może Rada gminna przekazać innym wydziałom miejskim (sekcjom), z których 2 są obowiązkowe: wydział dla spraw przynależności do gminy i dla spraw obywatelstwa miejskiego oraz wydział dyscyplinarny.

Członkowie Rady miasta otrzymują wynagrodzenie.

Magistrat centralny, jako urząd miejski jest władzą polityczną I instancji i składa się z burmistrza, dyrektora Magistratu i naczelnych urzędników fachowych i jest wykonawczym organem gminy. Na czele miasta stoi burmistrz i 3 wiceburmistrzów, wybieranych tylko z grona radnych.

Burmistrz jest reprezentantem gminy na zewnątrz, przewodniczy sam lub przez zastępcę na posiedzeniach Rady gminnej, Rady miasta i Magistratu.

Oprócz wiceburmistrzów może prezydenta zastąpić i dyrektor Magistratu.

Stanowisko i władza burmistrza jest jeszcze większa niż w Krakowie. On jest przełożonym wszystkich urzędów, zakładów gminnych, nie jest krępowany uchwałami Magistratu, każdą sprawę nawet przekazaną do kolegjalnego załatwienia na posiedzeniach Magistratu może załatwić samodzielnie.

W 21 dzielnicach Wiednia są urządzone na wzór starostw Magistraty dzielnicowe, z których każdy jest władzą polityczną I instancji. Magistratem dzielnicowym kieruje zwykle radca Magistratu (prawnik), pod ogólnym kierunkiem burmistrza.

W każdej dzielnicy jest osobna Rada dzielnicowa, złożona z 18—30 radnych

dzielnicowych, nie wchodzących w skład Rady gminnej. Na czele Rady dzielnicowej stoi przełożony dzielnicy (Bezirksvorsteher) który może brać udział w obradach Rady gminnej z głosem doradczym. Przełożeni dzielnic są organami wykonawczemi gminy i wspierają burmistrza we własnym zakresie działania gminy, o ile on dotyczy danej dzielnicy. Mają oni własne kancelarje, siły pomocnicze i przepisany okres działania, a ponadto obowiązek przewodniczenia na posiedzeniach rad dzielnicowych. Ze szczegółów organizacji zarządu miasta Wiednia podnieść jeszcze należy następujące:

Rada miasta i wydziały miejskie przygotowują sprawy z własnego zakresu działania na posiedzenia Rady gminnej.

Uchwały Rady gminnej wykonywa Rada miasta, Rady dzielnicowe a zwłaszcza przełożeni dzielnicowi i Magistrat.

Rada miasta rozstrzyga rekursy od uchwał i zarządzeń Magistratu i jego filji dzielnicowych, Rady dzielnicowej i przełożonych dzielnicowych.

Od rozstrzygnięć Rady miasta nie ma odwołania do Rady gminnej. Posiedzenia Rady miejskiej są tajne, Rady gminnej w zasadzie jawne. *Od uchwał Rady gminnej we wszystkich sprawach własnego zakresu działania w zasadzie niema odwołania*, chyba że osobne ustawy na odwołanie zezwalają. W poruczonym zakresie działania i w zakresie działania Magistratu jako władzy politycznej I instancji służy odwołanie do namiestnictwa. Burmistrz i wiceburmistrz są za swą działalność we własnym zakresie działania odpowiedzialni gminie, a w poruczonym zakresie działania i w zakresie działania Magistratu jako władzy politycznej odpowiadają wobec Rządu.

Radę gminną i Radę miasta może rozwiązać namiestnik, *od jego w tym względzie decyzji niema odwołania.* Nowe wybory należy przeprowadzić w ciągu 3 miesięcy.

2) O ile najniższy wymiar wynagrodzenia naczelnika miasteczka i ewentualnie jego zastępcy, tudzież wynagrodzenie burmistrza i jego zastępcy i asesora w każdem z 30 średnich miast oznacza Wydział Krajowy po wysłuchaniu Rady miasta — o tyle wynagrodzenie członków Prezydjum we Lwowie i w Krakowie oznacza tylko sama Rada miasta.

We Lwowie są płatni prezydent i 2 wiceprezydenci, trzeciemu wiceprezydentowi może Rada miasta przyznać wynagrodzenie.

W Krakowie wszyscy członkowie Prezydjum miasta są płatni, a taksamo i w Wiedniu. W ostatniem mieście członkowie Rady miasta (nie Rady Gminnej) oraz przełożeni dzielnicowi, otrzymują stosunkowo skromne wynagrodzenie. Członkom Rady gminnej może też Rada, o ile nie są członkami Rady miasta, przyznać za udział w posiedzeniach lub w pracach sekcji i komisji należytości. Z przepisu tego przed wojną radni nie korzystali. Członkowie Prezydjum miasta we Lwowie i w Krakowie muszą mieszkać w mieście.

Naczelnik gminy w małych miastach, jego zastępca i asesorowie są wybierani na 6 lat. W średnich miastach burmistrz. zastępca i asesorowie są również wybierani na 6 lat. We Lwowie i w Krakowie prezydenci są wybierani na 6 lat, wiceprezydenci—a we Lwowie i delegaci na 3 lata. Statut Lwowa przyznaje prezydentowi i wiceprezydentom po 15 latach służby prawo do emerytury.

W Krakowie i w innych miastach emeryturę prezydentowi i burmistrzom przyznaje Rada miasta w razie dłuższej służby indywidualnie, nie trzymając się w tym względzie żadnych przepisów, wedle swobodnego uznania.

Statut miasta Wiednia stanowi, że wybór burmistrza dokonywa się zawsze na 6 lat bez względu na to, czy nastąpił z końcem ubiegłej kadencji, czy w czasie jej trwania. Wiceburmistrzowie są wybierani na 3 lata. Burmistrz zostaje na swem stanowisku mimo, że jako radny powinien przy zmianie połowy Rady gminnej ustąpić.

Burmistrz otrzymuje wedle postanowień statutu miejskiego z urzędu wolne pomieszkanie w jednym z budynków gminnych, odpowiednie do

jego godności, wraz z urządzeniem pokojów do przyjęć; (we Lwowie i w Krakowie otrzymują prezydenci de facto wolne pomieszkanie wraz z urządzeniem przez gminę pokojów do przyjęć).

W Wiedniu ma prezydent w razie opuszczenia urzędu prawo do emerytury, a wdowa i sierody prawo do zaopatrzenia. Najniższy wymiar emerytury dla burmistrza wynosił 8,000 koron rocznie, dla wdowy 2,000 koron.

Naczelnik małego miasta, zastępca i asesorowie oraz burmistrze średnich miast i członkowie Magistratów składa po wyborze przysięgę na ręce naczelnika politycznej władzy powiatowej w obecności delegata Wydziału powiatowego na zachowanie wierności i posłuszeństwa i przestrzeganie ustaw oraz sumiennego wypełniania obowiązków.

Pozatym wybory burmistrzów nie były zatwierdzane.

We Lwowie i w Krakowie oraz w Wiedniu wybór prezydenta zatwierdzał cesarz, wybrani składają przysięgę urzędową wobec Rady gminnej na ręce Namiestnika lub jego zastępcy —wiceprezydenci w Krakowie i we Lwowie składają przysięgę do rąk prezydenta na posiedzeniu Rady miejskiej. Wiceburmistrze w Wiedniu składają przysięgę do rąk namiestnika lub jego zastępcy przez niego wyznaczonego.

3) W małych miastach Rada gminna może na wniosek lub po wysłuchaniu naczelnika gminy uchwalić, aby sprawowanie poszczególnych czynności ogólnego zarządu gminy lub policji miejscowej powierzone zostało osobnym komisiom, których przewodniczącym jest jeden członek zwierzchności gminnej, a w skład ich wchodzi kilku członków przez Radę gminną z jej grona wybranych lub z poza grona wybranych. Komisjom takim może Rada gminna uchwalić osobne instrukcje.

Komisje te podlegają naczelnikowi gminy i polecenia jego są obowiązane ściśle wykonać.

W 30 średnich miastach Rada gminna może ustanawiać osobne komisje dla nadzorowania przedsiębiorstw gminnych, tudzież dla udzielania zdań i przedstawiania wniosków w sprawach gminnych. Do takich Komisji może Rada Gminna powołać mężów zaufania także z poza swego grona.

Ani komisje kontrolujące, ani specjalne komisje władzy wykonawczej nie mają, a zatem, ani same zarządzić, ani Magistratowi poleceń wydawać nie mogą.

(D. c. n.).

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina“ (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika“ (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 3).

Ogłoszenia.

Majlich Rajsfeld zgubił dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 22 września 1919 r. za Nr. 3181.

Wizeltir Samson-Chaim zgubił dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 1 września 1919 r. za Nr. 3o15.

Wajnberg Abram—Jojna zgubił dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 3 września 192o r. za Nr. 2251/146.

Treść Nr. 27-go:

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano drukarni w Miejskiej.